

herom ifølge den almindelige Regel i Forslagets § 2 finder Anvendelse ogsaa paa Lovovertrædelser, der straffes udenfor Straffeloven, hvilket ikke gælder efter den nuværende Straffelov. Der indføres forskellige Frister for Forældelse, nemlig:

- 1) 2 Aar, naar den for Lovovertrædelser paadragne Straf ikke maa antages at ville overstige Bøde eller Hæfte i 2 Aar,
- 2) 5 Aar, naar Straffen maa antages at ville blive Hæfte over 2 Aar eller Fængsel ikke over 1 Aar, og
- 3) 10 Aar, naar Straffen maa antages at ville blive større, men den højeste for Gerningen foreskrevne Straf ikke overstiger Fængsel i 6 Aar.

Hvis en Forbrydelse herefter ikke er forældet, men der fra dens Udøvelse er forløbet 10 Aar, afgør Justitsministeren, om Paatale skal finde Sted.

Bestemmelserne i denne Paragraf finder ikke Anvendelse paa Bødeansvar for Overtrædelse af Love om offentlige Skatter og Afgifter.

Ligeledes er der en ny Regel om Forældelse af idømt Straf, idet Adgangen til at fuldbyrde Straf af Bøde, Hæfte samt af Fængsel ikke over 1 Aar bortfalder efter 5 Aars Forløb. Efter 10 Aars Forløb kan ingen Straffedom fuldbyrdes uden Justitsministerens Paabud. Der findes saa Bestemmelser om, hvorledes det gaar med andre Retsfølger af Forbrydelsen ved Straffens Forældelse, og endelig er i dette Kapitels § 102 en ny Regel, hvorved der uafhængig af Lovgivningen om Æresoprejsning aabnes Adgang til Generhvervelse af fradømte borgerlige Rettigheder ved Andragende igennem Paatalemyndigheden til Justitsministeren efter 5 Aars Forløb.

Den særlige Del af Lovforslaget deler Forbrydelserne i en Række Grupper efter et System, som dog ikke har kunnet følges aldeles konsekvent. Bestemmelser om strafbare Handlinger ved Offentliggørelse af Skrift (Presseforsøelser) er ikke medtaget i Lovforslaget, af praktiske Hensyn, men det nævnes i Bemærkningerne til dette, at der kunde være Spørgsmaal om at underkaste de herom gældende Regler, Lov 3. Januar 1851, en Revision.